

بژمان جمشیدی و امین حیایی در «کوکتل مولوتف»

فیلمبرداری فیلم سینمایی «کوکتل مولوتف» ساخته حسین دوماری به پایان رسیده و مراحل فنی پس از تولید فیلم آغاز شده است. فیلمبرداری فیلم سینمایی «کوکتل مولوتف» به کارگردانی حسین دوماری، تهیه‌کنندگی محمد کمالی پور، نویسندگی احمد فیض‌زاده و سرمایه‌گذاری و مجری طرحی علی مجیدی به پایان رسید. «کوکتل مولوتف» روایتی کم‌دی از دهه ۵۰ است. امین حیایی، احمد مهرانفر، ستاره پسیانی، یکتا ناصر، بژمان جمشیدی، علیرضا استادی، سیاوش چراغی پور، نیلوفر کوخانی، شادی خلیلی، محمد نیکبخت، سعید امیرسلیمانی و کمند امیرسلیمانی گروه بازیگران این فیلم را تشکیل می‌دهند.

دعوت ۶ مستند از ایران به جشنواره ایدفا

سی‌وششمین جشنواره بین‌المللی مستند آمستردام فهرست فیلم‌های امسال خود را تکمیل کرد که با حضور ۶ اثر از ایران همراه خواهد بود. مستند بلند «روایات و قاضی» ساخته حسام اسلامی، مستند کوتاه «پدرم» ساخته پگاه اهنگرانی، مستند بلند «بهران دیگر اثار ندارد» به کارگردانی مسعود بخشی، مستند بلند «فضیه شکل اول، شکل دوم» ساخته عباس کیارستمی، مستند کوتاه «مست دل» از مریم تفرکی و مستند بلند «گفت‌وگو با رودها» ساخته محسن مخملباف در این رویداد سینمایی به نمایش گذاشته می‌شوند.

«کاپیتان» به استونی می‌رود

فیلم سینمایی «کاپیتان» به کارگردانی محمد حمزه‌ای و تهیه‌کنندگی سیدصابر امامی در دومین حضور بین‌المللی خود این بار در بخش غیررقابتی بزرگ‌ترین فستیوال زیر مجموعه جشنواره شب‌های سیاه تالین اکران می‌شود. این بخش با عنوان «جشنواره کودکان و نوجوانان فقط فیلم» استونی میزبان فیلم‌های کودک و نوجوان خواهد بود.

فیلم «کاپیتان» دومین ساخته بلند محمد حمزه‌ای پس از «آذر» است که به دهه‌ها و مشکلات کودکان سرطانی می‌پردازد.

این فیلم پیش از این در بخش رقابتی بیست‌وهشتمین دوره جشنواره کودکان و نوجوانان اشلینگل آلمان مورد توجه و استقبال قرار گرفته بود. همچنین سال گذشته در چهل‌ویکمین جشنواره فیلم فجر نیز به نمایش درآمد.

بیست‌وسومین دوره این جشنواره از تاریخ ۳ تا ۱۹ نوامبر برابر با ۱۲ تا ۲۸ آبان سال جاری همزمان با جشنواره اصلی تالین در کشور استونی برگزار می‌شود. سی‌وششمین جشنواره بین‌المللی مستند آمستردام (ایدفا) که مهم‌ترین رویداد سینمایی در عرصه مستند جهان محسوب می‌شود از تاریخ ۸ تا ۱۹ نوامبر (۱۷ تا ۲۸ آبان) در کشور هلند برگزار می‌شود.

انتشار «هفت هزار و سیصد و یک روز بعد» تازه‌ترین رمان سوری مهر

رمان «هفت هزار و سیصد و یک روز بعد» تازه‌ترین اثر راضیه بهرامی‌راد در انتشارات سوره مهر به چاپ رسید. بهرامی‌راد در این رمان به زندگی و مشکلات زنی به نام سلما پرداخته است. زنی تنها که منتظر فرزندی است که چند سال قبل از او جدا کرده‌اند. مردم سلما را شوم می‌دانند، چون او چیزهایی می‌بیند که دیگران قادر به دیدن آنها نیستند. همد تنهایی او پری دریایی زیبا و آرامی است یا جسمانی فیروزه‌ای که در کارون و نزدیک لنج سلما زندگی می‌کند. استفاده از عنصر خیال یکی از ویژگی‌های برجسته کتاب است که با جنگ در خرمشهر گره خورده است. کتاب در ۳ فصل نگارش شده و جوانان و بزرگسالان مخاطبان اصلی آن هستند.

«هفت هزار و سیصد و یک روز بعد» از جمله رمان‌ها درباره خرمشهر است که انتشارات سوره مهر از سال گذشته تاکنون چند جلد آن را همچون: «موندو»، «وقتی حیات خواب بود»، «نور چشمی»، «میخانه میخانه»، «شکوچ» و «خون براده‌هایی از شهر» منتشر کرده است. «هفت هزار و یک روز بعد» در کارگاه قصه و رمان مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری تهیه شده و با شمارگان ۱۲۵۰ نسخه در ۲۲۷ صفحه به قیمت ۱۲۵ هزار تومان در بازار کتاب موجود است.

سروده مصطفی رحماندوست آلبوم موسیقی شد

آلبوم «نوشتم دوست دارم» که از تولیدات واحد موسیقی اداره‌کل امور سینمایی و تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان است برای گروه سنی کودک‌وآر پاراز موسیقی شد. آلبوم «نوشتم دوست دارم» شامل ۱۳ قطعه با نام‌های «اون کیه؟!»، «نوشتم دوست دارم»، «جوجه نوک طلا»، «لالایی»، «شکب ماندنی نیست»، «نقاشی من»، «صد دانه یاقوت»، «دنیا بزرگ و زیباست»، «پس باز نغمه سحر کن»، «باز هم بازی» و «دوستی شیرین است» سروده مصطفی رحماندوست، «امان مهربون من» سروده زهره دری‌سده و «آدم برقی»، سروده عبدالرحمن ذکایی است که با آواز ایرانی سعید حکیم‌زاده اجرا می‌شود.

حضرت امام حسن عسکری (ع)

تمام پایدی‌ها و زشتی‌ها در خانه‌های بناده شده که کلید آنها دروغ‌گویی است.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد اخوندی
مدیرعامل: زما شکیبایی
سرمدیبر: سعید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۷۲۸۲ | تلفن: ۶۶۴۱۷۲۸۲ | فکس: ۶۶۴۱۷۲۸۲ | ایمیل: info@vataneemrooz.ir
پيامبرسان: @vataneemrooz | پست الکترونیک: vataneemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا | توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۲۳۰۰۰

روایتی از «سلیمان منصور» مشهورترین نقاش فلسطینی

فلسطین را به دوش می‌کشد

آتش زدن کتابخانه بود - و بعدا مشخص شد اتصالی برق بوده است - از آکادمی انصراف داد. خودش می‌گوید در آنجا تجربه‌ای کسب نکرد و با تلاش و پشتکار توانست به دنیای هنر پا گذارد.

او در حالی که فقط ۲۶ سال داشت، تابلوی «جمل المحامل» را ترسیم کرد که به سرعت مشهور شد. این تابلو که به «بابر فلسطینی» هم شهرت دارد، کنایه از خانه به دوشی فلسطینی‌هاست. تابلوی منصور، یک پیرمرد فلسطینی را نشان می‌داد که قدس را با طناب به پشت خودش بسته بود.

این نقاشی سال ۱۹۷۵ توسط سازمان آزادی‌بخش فلسطین به صورت پوستر چاپ شد و به خانه‌ها و مکان‌های عمومی کرانه باختری و نوار غزه راه یافت. البته نسخه اصلی این نقاشی احتمالاً در حمله آمریکایی‌ها به لیبی در سال ۱۹۸۶ نابود شد، چون سفیر وقت لیبی در لندن آن را سال ۱۹۷۶ از نمایشگاهی در لندن خریداری کرده بود.

منصور ۲ دهه دیگر هم این نقاشی را تجدید کرد، یک بار سال ۲۰۰۵ به دلایل مالی آن را کشید و یک بار دیگر هم سال ۲۰۱۴ که دوباره آن را با اندکی جزئیات متفاوت نقاشی کرد. به عنوان مثال، در نسخه جدید «کلیسای مقبره مقدس» هم دیده می‌شود اما اصل حرف همان است: فلسطینیان هر جا می‌روند، سرزمین مادری را با خود حمل می‌کنند.

احتمالاً نامگذاری این تابلو هم از یک ضرب‌المثل عربی نشأت گرفته است: «هو لیس من جمل المحامل». جمل المحامل، شتری است که پشت خود کجاوه حمل می‌کند و کنایه از شخصی است که قدرت بسیاری دارد و با احتیاط از پا در نمی‌آید.

منصور گفته است وقتی «جمل المحامل» را ترسیم کرده، انتظار نداشته است به سبیل مبارزه فلسطین تبدیل شود. وی می‌گوید از این دستاورد خوشحال است و در عین حال تا حدودی او را وحشت‌زده می‌کند، چون وظیفه سنگینی را برایش به همراه داشته است.

البته این وضعیت مدت زیادی طول نکشید، چون برپایی نمایشگاه‌های متعدد محلی که در آن زمان بخشی مهم از جنبش سیاسی فلسطین محسوب می‌شد، به سرعت منصور را از این وضعیت خارج کرد و نقاشی‌های بعدی‌اش هم سهم خود را از جلب توجه عمومی - حداقل در سرزمین‌های اشغالی - کسب کرد.

او تاکید می‌کند نقاشی «جمل المحامل» را از نظر فنی بهترین کار خود نمی‌داند، با این حال اهمیت آن را دست‌کم نمی‌گیرد. این نقاشی با بقیه کارهای من متفاوت است، نه به این دلیل که محبت بیشتری از دیگران دریافت کرده یا من آن را بهتر از کارهای دیگر می‌بینم، بلکه مساله در شهرت و توجه است؛ احساس می‌کنم از ملوک من درآمده

و دیگر بخشی از من نیست و من هم آن را پذیرفته‌ام. سال ۱۹۸۰ من یک نقاشی بی‌حرکت و ساده کشیدم، شامل ۲ نان پلایون، ۲ گوجه فرنگی، یک پیاز و اندکی

می‌بینیم. باغ‌های زیتون و پرتقال و زناتی با لباس‌های محلی و کبوترهای آزاد در حال پرواز را می‌بینیم که همه این تصویرها به نوعی یادآور فلسطین آزاد و دوران کودکی نقاش است.

اگر تمام آثار سلیمان را مرور کنیم، می‌فهمیم او عمر خود را وقف فلسطین کرده است. با اینکه مادرش برای او اقامت آمریکا را گرفته بود ولی او وطن خویش را با همه سختی‌هایش رها نکرد و هنوز هم که هنوز است در فلسطین زندگی می‌کند؛ مگر آدم می‌تواند از مادر خویش دل بکند؟!

«سلیمان منصور» متولد یک از روستاهای رام‌الله در فلسطین اشغالی است. او البته زمانی به دنیا آمد که کشورش هنوز به دست صهیونیست‌ها اشغال نشده بود. منصور که اکنون ۷۵ سال دارد، یکی از مشهورترین هنرمندان فلسطینی پایبند به آرمان فلسطین است، به همین دلیل او را با عنوان «هنرمند انتفاضه» می‌شناسند.

منصور در ۴ سالگی پدر خود را از دست داد و با مادرش راهی قدس شد. پس از جنگ ۶ روزه ۱۹۶۷ او وارد آکادمی هنر و صنایع دستی «بنتلزل» شد اما در ۱۹ سالگی به دلیل اینکه از سوی اسرائیلی‌ها متهم به

گروه فرهنگ و هنر؛ سلیمان منصور را نه تنها در فلسطین، بلکه در دنیا با نقاشی معروف «جمل المحامل» می‌شناسند؛ پیرمردی که فلسطین را به دوش می‌کشد و آوارگی طولانی‌مدت مردم فلسطین را در درون خود استعاره دارد. سلیمان منصور هنوز ۲۶ سال بیشتر نداشت که آن اثر را خلق کرد اما آن نقاشی چنان معروف شد که به گفته خودش، گاهی مردم بدون اینکه تصویری از او داشته باشند، نقاشی او را بر دیوار خانه‌های خود نصب می‌کنند. این نقاشی و شخصیت اصلی آن، گویی خود نقاش است؛ سلیمان منصور وقتی سال ۱۹۴۷ در فلسطین به دنیا آمد، هنوز وطنش به غارت نرفته بود.

سال‌های جوانی او همزمان بود با شروع انتفاضه و سال‌های جوانی او همزمان بود با شروع انتفاضه و شروع مبارزه او و دوستانش با رژیم اسرائیل بود. آنها نقاشی را به عنوان سلاح خود برگزیدند تا آن رسالت تاریخی خود را انجام دهند و مردم دنیا و نسل‌های آینده را از این ظلم و غارتگری مطلع کنند: «وقتی وجود را انکار می‌کنند، پس هنر یعنی ما وجود داریم، ما ریشه‌های دیرینه‌ای در اینجا داریم. هنر به آوارگان، وطن می‌بخشد». وقتی نقاشی‌های او را نگاه می‌کنیم، سادگی خانه‌ها و حالت سنتی شهر بدون برج‌ها و خانه‌های بلند را

با حکم وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

اعضای هیأت علمی جایزه کتاب سال معرفی شدند

معتمدی، حجت‌الاسلام سیدمحمدحسین هاشمیان، حمید هوشنگی، علی رضائی و محمدعلی مرادیان به عنوان اعضای هیأت علمی چهل‌ویکمین دوره جایزه کتاب سال جمهوری اسلامی ایران منصوب شدند. در متن حکم اعضای هیأت علمی چهل‌ویکمین دوره جایزه کتاب سال جمهوری اسلامی ایران آمده است: «ظرف به تجربه گرانمایه جنابعالی در حوزه تحقیق و پژوهش و شایستگی علمی و فرهنگی، به موجب این حکم به مدت یک سال به عنوان «عضو هیأت علمی چهل‌ویکمین دوره جایزه کتاب سال جمهوری اسلامی ایران» منصوب کرد که امسال برای دومین دوره است دبیری کتاب سال و جایزه جهانی کتاب سال را بر عهده گرفتند.

چرا دیگر کسی برای خرید کتاب صف نمی‌بندد؟

مردم برای چه‌ها صف می‌کشند
آثار پر فروشی در حوزه نشر داریم اما این آثار غالباً تولید سال‌های گذشته است و در چند سال گذشته شاید به تعداد انگشتان یک دست اثر داشتیم که بتواند مردم را به سمت خود بکشاند تا صف‌های خرید ایجاد شود. البته روزگاری کتابی چون «هش» در چاپ اولش تیراژ ۳ هزار نسخه‌ای داشته اما الان به طور میانگین تیراژ هر کتاب با توجه به آمار خانه کتاب و ادبیات

زیتون که این نقاشی هم بسیار محبوب بود، شاید بیشتر از «جمل‌المحامل».

سلیمان منصور معتقد است فلسطینیانی که پس از تأسیس اسرائیل در سرزمین خود باقی ماندند، به دلیل فشارهای اقتصادی و نفوذ زیاد هنر در سرزمین‌های اشغالی و تأثیر آن بر آنها با مشکل هویتی روبه‌رو هستند. او می‌گوید: ما میزبان آنها بودیم، نمایشگاه‌های آنها را میزبانی کردیم، نمایشگاه‌هایی با آنها برگزار کردیم و در همه سطوح با آنها ارتباط داشتیم. مشکل ما با صهیونیسم است، نه با پیوند به عنوان یک دین.

او درباره تفاوت هنر معاصر فلسطین با دیگر هنرها می‌گوید: «انسانیت» هنر فلسطین و پیام شریف آن را که خواهان عدالت و آزادی است، حفظ کرد. آنچه هنر فلسطین را متمایز می‌کند، فاصله تاریخی آن از هنر تزئینی است، چون هنرمند تحت تأثیر محیطی است که در آن زندگی می‌کند.

منصور پیرامون نقش هنر در اتحاد مردم فلسطین می‌افزاید: هنر به معنای جامع آن، مانند ادبیات، موسیقی، تئاتر و هنرهای تجسمی، نقش مهمی در اتحاد مردم دارد، بویژه یک هنر وقتی صادقانه است که فرهنگ مردم و نگرانی‌های آنها را منعکس کند.

منصور پیرامون نقش هنر در اتحاد مردم فلسطین در سرزمین‌های اشغالی به دنبال ابزاری برای بیان هویت ملی بود و این تلاش از ۴ منبع اصلی حاصل شد: میراث، هنر اسلامی، هنر کنعانی و هنر بین‌المللی با نگاهی به مفهوم آزادی. منصور می‌گوید: تقریباً هر هنرمندی از این منابع استفاده کرده و مواردی را که برای او مناسب است انتخاب کرده، از جمله من اما تمرکز من بر میراث، بویژه لباس‌های محبوب و گل‌دوزی فلسطینی بود که یکی از غنی‌ترین صنایع هنری در زمینه خود در جهان محسوب می‌شود.

او البته همه این موضوعات را دستمایه آثار انتقادی خود قرار داده، چرا که معتقد است تا وقتی در دنیای هنر زندگی می‌کند، نگرانی سیاسی دارد و نمی‌توان از سیاست و این میزان بی‌عدالتی که در دنیا وجود دارد، فرار کرد.

منصور با وجود اینکه حدود نیم قرن را مشغول مبارزه هنری با رژیم اشغالگر قدس بوده است، با این حال از عملکردش رضایت کامل ندارد: نمی‌گویم آنچه را باید انجام می‌دادم انجام ندادم اما صد درصد راضی نیستم. تصور می‌کنم می‌توانستیم چیزهایی فراتر از آن تولید کنیم اما زندگی، مردم را با مسائل اقتصادی و خائونگی خود دوره و حواس آنها را برآورد می‌کند و گاهی اوقات فرد احساس می‌کند می‌خواهد استراحت کند.

این هنرمند مشهور فلسطینی معتقد است اسرائیل از غفلت جهان عرب برای سرعت بخشیدن به شهرک‌سازی، یهودی‌سازی قدس و قتل عام مردم فلسطین بهره می‌برد.

